

Luc Ferry: “Cal anar contra la pedagogia lúdica que impera a Europa des de fa 40 anys”

Actualitat del CEJP / 14 de novembre de 2007

L'ex ministre d'Educació francès, el filòsof i professor Luc Ferry, va afirmar a Barcelona que “cal anar en contra de la pedagogia lúdica” que impera a la major part de països europeus des de fa quaranta anys. Ferry va declarar que la revolució pedagògica que va esdevenir arreu d'Europa després del 68 francès “ha provocat una caiguda en picat del nivell de coneixement de les ciències per part dels alumnes actuals, del domini de la llengua i d'aspectes bàsics de civilitat”.

L'intel·lectual francès va fer aquestes manifestacions en el decurs d'una conferència organitzada pel Centre d'Estudis Jordi Pujol que va omplir de gom a gom l'Auditori de la Fundació Antoni Tàpies.

Segons aquest filòsof i professor, la revolució pedagògica dels anys 70 que “tant mal ha fet als nostres alumnes” es basa en quatre “il·lusions generoses i simpàtiques”. La primera ha estat fer creure als infants “que ho podien inventar tot, fins i tot la construcció del seu propi coneixement estimulant la seva creativitat”. La veritat però, segons el conferenciant “és que les regles s'han d'aprendre, no es poden inventar”.

La segona il·lusió ha estat “pensar que a l'aula es podia substituir el treball pel joc” i la tercera que “primer cal motivar als alumnes i després fer-los treballar”. És el que en termes acadèmics s'anomena “pedagogia de l'ham”. Aquestes dues il·lusions, complementàries entre sí, “no han funcionat mai, doncs si bé en un primer moment els alumnes s'interessen pels temes després no treballen, perquè no tenen assumida la responsabilitat del treball i l'esforç”.

La quarta i darrera il·lusió ha estat fer creure als estudiants “que ser jove és genial i formidable i que ser adult o vell és una catàstrofe” quan la veritat és que el món dels adults “quan és reeixit, és més ric, més profund i més apassionant que el món de la infància”. Haver fet creure aquestes il·lusions provoca en la joventut actual “un interès malaltís per la cultura fàcil en detriment de la cultura interessant”.

Per esmenar aquesta “catàstrofe ben intencionada, doncs vull creure que els que la van tirar endavant no eren imbècils”, Ferry proposa revaloritzar el paper del treball i l'esforç, doncs només així els alumnes “podran gaudir d'un món interessant i no d'un futur pobre”. Això suposa “impartir de forma intel·ligent i amb significat els ensenyaments tradicionals i revaloritzar l'ensenyament professional creant escoles d'excel·lència”.

Ferry, que durant la conferència va dir d'ell mateix que era “un liberal i un republicà de dretes però no un estúpid” va afirmar que es trobava immers en “contradicció cultural terrible” doncs per la seva condició d'home de dretes havia de reconèixer que el principal responsable del “declivi cultural actual és el capitalisme”. “La veritat és –va afegir– que la dreta no s'interessa per l'escola, ha deixat el tema en mans de l'esquerra i per això ens trobem en la situació actual”.

Luc Ferry és un intel·lectual mediàtic que durant la darrera dècada ha sabut compaginar amb encert la seva tasca professional com a docent i filòsof amb la política. Durant el bienni 2002-2004, essent primer ministre de la República Jean-Pierre Raffarin, ocupà la cartera ministerial de Joventut, Educació i Investigació. Després de la renúncia ministerial de març de 2004 és nomenat president delegat del Consell d'Anàlisi de la Societat (CAS) i entra a formar part del Consell Econòmic i Social.

Ferry és catedràtic de Filosofia i doctor en Ciències Polítiques. La seva carrera professional l'ha desenvolupada gairebé sempre com a filòsof, en el camp teòric, i com a professor en el camp pràctic, fet que condiciona una visió d'ampli espectre de determinades problemàtiques, com ara l'educativa. La seva activitat intel·lectual ha donat peu a títols tant destacats com els tres toms de la seva “Filosofia política”, el darrer dels quals escrit amb Alain Renaut. Aquesta col·laboració continua amb “El pensament 68 – Assaig sobre l'antihumanisme”, “Sistema i crítica” i “Heidegger i els moderns”. Una de les obres més reconegudes de Luc Ferry és “El nou ordre ecològic – l'arbre, l'animal i l'home”, publicada el 1992. Per aquest llibre, traduït a més de quinze llengües, li van concedir el premi Médicis d'assaigs i el premi Jean-Jacques Rousseau.